కార్మికులను వంచించటానికే కార్మిక చట్ట సంస్కరణలు

ఒకవైపు నిర్దాక్షిణ్యంగా ప్రజలను తీరని యిబ్బందులకు గురిచేయటం, మరోవైపు వూరించే పథకాలను ప్రకటిస్తూ ప్రజలను భ్రమల్లో ముంచటం – యీ రకంగా ప్రజలను వంచించటమన్నది ఎన్.డి.ఏ పాలకుల విధానంగా స్పష్టమవుతోంది.

పెద్దనోట్ల చర్య ద్వారా సాధారణ ప్రజలను, ప్రత్యేకించి శ్రామిక ప్రజానీకాన్ని ఎనలేని యిబ్బందులకు నిరంతరం గురిచేస్తున్న పాలకులు, మరోవైపు రకరకాల ప్రజాకర్షక పథకాలను యిటీవల కాలంలో ముమ్మరంగా ప్రచారం చేస్తూ శ్రామిక ప్రజానీకాన్ని భ్రమల పాలు చేయటానికి పలురూపాల్లో ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఒకవైపున నమ్మబలుకుతూనే, మరోవైపు వంచనకు పథకాలు రచిస్తున్నారు.

కార్మికరంగంలో పాలకులు అనుసరిస్తున్న యీ మోసపూరిత వైఖరిని మనం స్పష్టంగా గమనించ వీలవుతుంది. కార్మికశాఖ సహాయమంత్రిగా వున్న బండారు దత్తాత్రేయ నిరంతరం చేస్తున్న పలు ప్రకటనలు, పాలకుల వంచనా విధానానికి అద్దం పడుతున్నాయి.

ఇటీవలనే ఇ.ఎస్.ఐ. (కార్మికరాజ్య భీమా పథకాన్ని), ఇంటిపనివారికి వర్తింపచేస్తామన్న ప్రయత్నం, అందుకు సంబంధించిన పత్రాలను పరిశీలించినట్లయితే, యీ ప్రకటనలోని బండారం బట్టబయలవుతుంది. పైకి యీ సదుపాయాన్ని కల్పిస్తున్నట్లు కన్పడినా, యిందుకు రూపొందించిన నియమ నిబంధనలను చూస్తే, యీ ప్రకటనలోని మోసం అర్థమవుతుంది.

ఇంటిపనివారుగా పెద్ద పెద్ద పట్టణాల్లో పనిచేస్తున్న అనేక లక్షల మంది గృహ కార్మికులంతా, గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో పేదరికంలో మ్రగ్గిపోతూ, తగు జీవనోపాధి దొరకక, వలసలు వచ్చినవారే. వీరిలో మహిళలు, క్రింది కులాలకు చెందినవారూ అధికంగా వున్నారు. వీరి జీవన, పని పరిస్థితులు అత్యంత దుర్భరంగా దారుణంగా వున్న విషయం నిత్యం వెల్లడి అవుతూనే వుంది. ఈ అభాగ్యుల వెతలను పట్టించుకోని పాలకులు, యీ రోజున వీరికి ఇ.ఎస్.ఐ. సదుపాయం కల్పిస్తామని వూరించటం ఆశ్చర్యం కలిగిస్తుంది. అయితే యిందులో వున్న మతలబు ఏమిటంటే, యీ గృహ కార్మికుల (యింటిపనివారు) స్థితిగతులపై అంతర్జాతీయ కార్మిక సంస్థ కొన్ని నిబంధనలను రూపొందించింది. ప్రభుత్వాలపై యీ యింటి పనివారల స్థితిగతులు మెరుగుపరచాల్సిన బాధ్యత విధించింది. అంతర్జాతీయ కార్మిక సంస్థలో సభ్యురాలిగా వున్న భారతదేశ ప్రభుత్వం, ఆ సంస్థ రూపొందించిన – ఇంటి పనివారలపై 189వ అంతర్జాతీయ ఒప్పందపు – అంశాలను అమలు పరచమని ఒత్తిడి తెస్తోంది. మరోవైపున ఇంటిపనివారి సంక్షేమాన్ని పట్టించుకోవాల్సిందిగా దేశంలోనూ డిమాండు తీవ్రతరమవుతోంది. వీరిద్దరి డిమాండ్లను అంగీకరించి, అమలుజరుపుతున్నట్లు నటించటానికే ప్రభుత్వం యిపుడు యిటువంటి (ఇ.ఎస్.ఐ. వర్తింపు) బూటకానికి పాల్పడుతోందని, యీ విషయాలతో పరిచయం వున్నవారెవరికైనా అర్థమవుతుంది. ఇంటి పనివారిని – పనివారుగా (కార్మికులుగా) కాక స్వయం ఉపాధి పొందుతున్నవారిగా నిర్వచిస్తూ వారికి యీ ఇ.ఎస్.ఐ. పథకపు సదుపాయాలు అందించటంలో (యితర కార్మికులవలె) అత్యంత నిర్దయగా వ్యవహరించు తోంది. స్వయం ఉపాధి పొందేవారు అనటంతో, యీ ఇంటిపనివారు, ఆ పథకపు ప్రయోజనాలు పొందటానికి, తామే స్వంతంగా కాంట్రిబ్యూషన్ కట్టుకోవాలి! అదే ఆ పథకం వర్తించే కార్మికులకైతే యాజమాన్యాలు, కార్మికుల తరపున కాంట్రిబ్యూషన్‌ను చెల్లిస్తాయి. అయితే యింతటి వివక్షతతో, మోసపూరితంగా, యీ ఇంటిపనివారిని, స్వయం ఉపాధి పొందేవారుగా నిర్వచించిన ప్రభుత్వం, అమాయకంగా వీరి కాంట్రిబ్యూషన్‌ను "కార్మికులుగానీ, కార్మికుని తరపున యజమానిగానీ, ఏదైనా ఏజెన్సీగాని, సంస్థగానీ చెల్లించవచ్చును" అంటూ ఉదారత్వాన్ని ప్రదర్శిస్తోంది. పోనీ, ఎవరో ఒకరు కాంట్రిబ్యూషన్ చెల్లిస్తారంటే, యీ కార్మికులకు కొన్ని సదుపాయాలు మాత్రమే అందిస్తుందట! వీరిని ఔట్ పేషంట్లుగానే పరిగణించి, చికిత్స చేస్తారట! ఈ రకంగా అనియత, అసంఘటిత రంగంలో దిక్కులేని కార్మికులుగా వున్న ఈ ఇంటి పనివారిపట్ల వివక్షత చూపించటమేకాక, వీరిని వంచించటానికి ప్రభుత్వం పూనుకొంది.

ఇటీవలనే కేంద్ర ప్రభుత్వం మరో ప్రతిపాదనను వెల్లడించింది. దేశంలో వున్న 47.41 కోట్లమంది కార్మికులకు సామాజిక భద్రతను కల్పిస్తుందట! అసంఘటిత రంగంలోని వాణిజ్య సంస్థల (ఎంటర్‌ప్రైజెస్) జాతీయ కమీషన్ (ఎన్.సి.యు.ఎస్) ప్రకారం యీ అసంఘటితరంగంలోని 82.7% మందికి ఎటువంటి సామాజిక భద్రతా ఏర్పాటును అందుకోవటానికీ మార్గం అందుబాటులో లేదట! ప్రభుత్వం ప్రతిపాదించే, యీ కొత్త చట్ట ప్రకారం క్యాజువల్, పార్ట్‌టైం, కాంట్రాక్టు, ఇంటిపనివారు అందరికీ సామాజిక భద్రత అందుబాటులోకి వస్తుందట! ఇప్పుడు యీ హక్కు ఆధారితచట్టం ద్వారా, కార్మికులకు సామాజిక భద్రతను అందుకొనే హక్కు వచ్చేస్తుందట! ప్రధానమంత్రి నేతృత్వంలో యిటువంటి విధానాలు రూపొందించటానికి జాతీయ సామాజిక భద్రతా కౌన్సిల్ ఒకటి ఏర్పాటు చేయబడుతుందట!

ఈ ప్రతిపాదనను "ఇది ఒక చారిత్రాత్మక అడుగు. ప్రభుత్వం ప్రతిపాదించిన యీ చట్టాన్ని పూర్తిగా సంఘటిత, అసంఘటిత రంగాలలో పూర్తిగా అమలు చేయగలుగుతాం!" అంటూ ఆర్.ఎస్.ఎస్. అనుబంధ భారతీయ మజ్దూర్ సంఘ్ ప్రధాన కార్యదర్శి విజేష్ ఉపాధ్యాయ అభివర్ణిస్తున్నాడు.

రాజ్యాంగబద్ధంగానే కార్మికులకు సంక్రమిస్తున్న హక్కులను బాహాటంగా రద్దుచేస్తూనే, 'హక్కు ఆధారిత' సామాజిక భద్రతా చట్టం తీసుకొస్తామంటున్న పాలకుల ప్రకటనలకు, మాటలకు విలువేముంది?

అయితే ప్రభుత్వం యిటువంటి ప్రతిపాదనతో ఎందుకు ముందుకు వచ్చిందంటే, మనదేశంలో ప్రస్తుతం కార్మికులకు అందుబాటులో వున్న సామాజిక భద్రతా చట్టంలోని పలు లోపాలను, అసంబద్ధతలను అనేక పరిశోధనా సంస్థలు బహిర్గతం చేశాయి. అంతర్జాతీయ భద్రతా అసోసియేషన్ (ఐ.ఎస్.ఎస్.ఎ) తన యొక్క "బ్రిక్స్ దేశాలలో సామాజిక భద్రతకు ఏర్పాటుచేసిన నిధిని విస్తరించటం" అన్న రిపోర్టులో "భారతదేశంలో గల సామాజిక భద్రతా పథకాల వర్తింపు అన్న విషయం గురించి చాలా బాగా చెప్పాలంటే 'అది ఒక అతుకుల బొంత, లేబర్ మార్కెట్టు వాస్తవాలకీ, సామాజిక భద్రతా చట్టాల చరిత్రకూ పొంతన అన్నదే లేదు!' అని తేల్చి చెప్పింది. అంతర్జాతీయ కార్మిక సంస్థకు "భారతదేశంలో సామాజిక భద్రతా సంస్కరణలు" అన్న రిపోర్టును మే 2016లో ప్రొఫెసర్ మారియన్ ఆలివర్ సమర్పించారు. "....ఈ విషయమై అక్కడి పరిస్థితి పరిస్థితి ఈనాటికీ యింకా పూర్తిగా అసంతృప్తికరంగా వుందని, రుజువులతో కూడిన పరిశోధన బట్టబయలు చేస్తోంది." "అక్కడ (భారతదేశంలో) వ్యవసాయ కార్మికులలో కేవలం 1% మందికే సామాజిక భద్రతా సదుపాయాలు అందించ బడుతున్నాయి. క్యాజువల్ కార్మికులకు యీ సామాజిక భద్రతా సదుపాయాలు అందకుండా చేయబడ్డాయి. అందరికన్నా యీ సామాజిక భద్రతా సదుపాయాలు అందుబాటులో లేనివారు, సామాజిక, ఆర్థిక అణచివేతకు గురవుతున్న సామాజికవర్గాలవారే. అసంఘటిత రంగంలోని కార్మికులకు లభించే వేతనం కూడా, వారికి ఏ రకమైన సామాజిక భద్రతా సదుపాయం లభించకుండా చెల్లింపబడేదే" అని పేర్కొన్నారు.

అంతర్జాతీయంగా వెల్లడవుతున్న యీ వాస్తవాన్ని మరుగుపరచి ప్రపంచం అందరి కళ్ళలో దుమ్ము కొట్టడం కోసం ఉద్దేశించబడినదే, కేంద్ర ప్రభుత్వం మార్చి 16న చేసిన యీ ప్రతిపాదిత చట్టం అని అర్థమవుతోంది.

'సమాన పనికి సమాన వేతనం చెల్లించాలి' అని సుప్రీంకోర్టు పదే, పదే గత 70 సంవత్సరాల కాలంగా సూత్రాలను వల్లెవేస్తోంది. ప్రభుత్వాలను ఆ వైపు కృషిచేయమంటూ, అప్పుడప్పుడు నిర్దేశిస్తోంది. అయినా దేశంలోని అత్యున్నత న్యాయస్థానం యొక్క యీ నిర్దేశాలను పాలకులూ, ప్రభుత్వాలూ ఎన్నడూ పట్టించుకొని వాటి అమలుకు పూనుకొన్న పాపాన పోలేదు.

వ్యవసాయ కార్మికుల నుండి, అత్యున్నత పదవులు లభించేరంగాలలో కూడా, సమానమైన పని చేసినా, మహిళలకు పురుషులకన్నా తక్కువ జీతం యివ్వటమే జరుగుతోంది. ఆదర్శ యజమానిగా వుండాల్సిన ప్రభుత్వాలు కూడా యీ విషయాన్ని సక్రమంగా పాటించట్లేదు. ఈరోజున పురుషులతో సమానంగా, మహిళలకు జీత భత్యాలు చెల్లించేలా చట్టం చేయటం అత్యావశ్యకం. అయినా యీ మౌలికఅంశాన్ని పట్టించు కొనని పాలకులు, కొన్ని మాయలు చేసి, తామూ మహిళలకు సాధికారిత కల్పిస్తున్నామని నటిస్తూ, వారిని భ్రమలపాలు చేసి, వారి ఓట్లను కొల్లగొట్టుకునే ఉపాయ పథకాలను చట్టం చేస్తూ వుంటారు.

అటువంటి ట్రిక్కుల్లో భాగమే యిటీవల సభలో ఆమోదం పొందిన "ప్రసూతి ప్రయోజనాల సవరణ బిల్లు". రాజ్యసభలో ఆమోదం పొందిన 9 నెలల అనంతరం లోక్‌సభలో ఆమోదం పొందిన యీ బిల్లు గురించి "మేము మహిళాభివృద్ధి కోసం చేసే ప్రయత్నాలలో యిదొక మైలురాయి" అని అభివర్ణిస్తూ ప్రధాని మోడీ ట్వీట్ చేశారు.

12 వారాల ప్రసూతి సెలవులను, 26 వారాలకు చట్టపరంగా పెంచినట్లు, యిది ప్రగతికరమైన చర్య అనే పాలకులు ఎంతగా గొప్పలు చెప్పుకొని, ప్రజల్లో ఎంతగా భ్రమలు కల్పించ ప్రయతిస్తున్నా, సామాజిక వాస్తవాలు యీ బడా నిర్ణయంలోని బూటకత్వాన్ని వెక్కిరిస్తున్నాయి.

పై పథకాలను ప్రతిపాదించటానికి గల కారణాల మాదిరిగానే, ప్రస్తుత చట్టసవరణ కూడా ఐక్యరాజ్యసమితి ఉపాంగమైన ప్రపంచ ఆరోగ్య సంస్థ వత్తిడిమేరకు, కనీసం 24 వారాలపాటైనా, 'పుట్టిన బిడ్డకు తల్లిపాలు యివ్వాలి' అనే నిబంధనను పాటించినట్లు అంతర్జాతీయ సమాజంలో కనబడటం కోసం పాలకులు చేపట్టినదే యిది.

ఇటువంటి చట్ట ప్రయోజనాన్ని చిత్తశుద్ధితో, ఉద్దేశింపబడిన సెక్షనువారికి (మహిళా ఉద్యోగులకు) ప్రభుత్వం కల్పించదలుచుకొంటే, యిది నిజంగానే ప్రగతిశీలక చర్యగా చెప్పుకోవటం సమంజసంగానే వుంటుంది. కానీ ప్రస్తుత చట్టసవరణ ప్రయోజనాలు కేవలం సంఘటితరంగంలో పనిచేస్తున్న మహిళలకు మాత్రమే వర్తించేది. అంటే అసంఘటిత రంగంలో వున్న కోట్లాదిమంది మహిళలకు, యిటువంటి ప్రయోజనాలు నామమాత్రంగానైనా అందే అవకాశం గానీ, హక్కుగానీ లేదు. పోనీ సంఘటితరంగంలోనైనా చట్టపరంగా నిర్ణయించబడిన యీ ప్రయోజనాలు మహిళా ఉద్యోగులకు అందుతాయా అంటే, అది కూడా సందేహమే! ప్రభుత్వరంగ ఉద్యోగులలో కొంతమందికే యీ ప్రయోజనాలు అందించబడే అవకాశం వుంది.

ఇక ప్రైవేటు, కార్పొరేట్ రంగాలలో అయితే, 26 వారాలపాటు జీతభత్యాలపై మహిళా ఉద్యోగులకు శలవు ఇస్తే కంపెనీకి ఖర్చు (కాస్ట్ టు కంపెనీ) పెరిగి పోతుందన్న కారణాన, ఆ కార్పొరేటు బడా కంపెనీలు యీ చట్టబద్ధ ప్రయోజనాలను మహిళా ఉద్యోగులకు తిరస్కరిస్తాయి. బడా సంపన్న దేశాలలో కూడా యిటువంటి ప్రసూతి సెలవులను జీతభత్యాలతో 26 వారాలపాటు యిస్తున్న కార్పొరేటు సంస్థలన్నవే లేవు. కేవలం నెస్లే కంపెనీ మాత్రమే తన వద్ద పనిచేసే 7,000 మంది మహిళా ఉద్యోగులకు 24 వారాలపాటు, జీతభత్యాలు చెల్లించే ప్రసూతి శలవులను యిస్తోంది. దీన్ని బట్టి చూస్తే, మన పాలకులు చేసిన యీ బడాయి చట్టసవరణలోని బూటకం అర్థమవుతోంది. విదేశీ పెట్టుబడిని ఆకర్షించి, ప్రోత్సహించటమే పరమ లక్ష్యంగా పెట్టుకొన్న పాలకుల చేత పాలింపబడే మన దేశంలో, యిటువంటి చట్టసవరణ నిజంగా మహిళా ఉద్యోగులకు ప్రయోజనాలను కల్పించటం కోసం ఉద్దేశింపబడిందేనా? అనేది లోతుగా ఆలోచించాల్సిన అంశం.

ఇప్పటికే టెక్స్‌టయిల్స్, ఫార్మా, ఫుడ్ ప్రాసెసింగ్ తదితర రంగాలలోని పారిశ్రామిక యాజమాన్యాలు, తమ వద్ద పనిచేసే లక్షలాది మహిళా ఉద్యోగులకు, యీ చట్టసవరణకు ముందున్న కనీస ప్రసూతి ప్రయోజనాలను ఎగకొట్టటంకోసమని,

అవివాహితులైన యువతులనే నియమించుకొని, వారు వివాహం చేసుకోదల్చుకొంటే వారిని ఉద్యోగాల నుండి తొలగించుతున్నారు. ఇటువంటి సందర్భంలో ప్రస్తుత సవరణ చట్టం, మహిళా ఉద్యోగుల నియామకానికి గండికొడ్తుంది. ప్రపంచీకరణ పోటీలో తట్టుకు నిలబడాలంటే, ఉత్పత్తి ఖర్చులు తగ్గించుకోవాలనీ, అందుకు ప్రస్తుత సవరణ వ్యతిరేకంగా వుంటుందంటూ, కార్పొరేటు యాజమాన్యాలు యిందుకు తిరస్కరిస్తాయి. లేదా అందుకు ప్రత్యామ్నాయంగా (చట్టాన్ని, దాని సవరణ లక్ష్యాన్నీ ఓడించటానికి) అసలు మహిళా నియామకాలకే పూనుకోవు. మరోవైపు చిన్న, మధ్య తరగతి వాణిజ్య, వ్యాపార, పారిశ్రామిక సంస్థలు యీ చట్టాన్ని అమలుజరిపే స్థోమత (ఆర్థిక)లో లేవు కనుక తమకు మినహాయింపులు యివ్వాలని డిమాండు చేయటం మొదలెట్టాయి. లేదా చట్టం వర్తింపుగాకుండా ఉండటానికి 30 మంది మహిళలకు మించకుండా వుండే యూనిట్ల క్రింద వారి నియామకాలను కుదించివేసి, కాంట్రాక్టు లేదా ఔట్‌సోర్సింగు కాంట్రాక్టు కార్మికులుగా వారిని కార్పొరేట్ సంస్థలు నమోదు చేసుకొని వారికి యీ చట్ట సవరణ వర్తించకుండా చేయటమేకాకుండా, యీ వంకతో యితర చట్టబద్ధ సదుపాయాలను మహిళా కార్మికులకు అందకుండా చేస్తాయి. లేదా అవివాహితలను నియమించుకొనేటప్పుడే వివాహాలను చేసుకోవాలనే వారి ఆలోచనలను హెచ్.ఆర్. డిపార్ట్‌మెంట్ల ద్వారా విరమింపచేస్తాయి.

ఈ రకంగా యింత గొప్పగా ప్రచారం చేయబడుతున్న ఈ ప్రసూతి ప్రయోజనాల సవరణ చట్టం ఆచరణలో, మహిళల యొక్క, ఉద్యోగపు హక్కుపై దెబ్బకొట్టి, కార్పొరేట్ సంస్థలలో పనిచేసే మహిళల నిష్పత్తిని మరింతగా తగ్గించివేస్తుంది.

ఇక కార్మికమంత్రి బండారు దత్తాత్రేయ అయితే పదే, పదే ఇ.పి.ఎఫ్‌లో చేబట్టబోయే అనేక మార్పుల గురించి ఊదరగొట్టే ప్రకటనలు చేస్తూ కార్మికులను వూరిస్తూ వున్నాడు. అంతూ, పొంతూలేని ప్రకటనలను ప్రచారం చేస్తూ దేశంలోని కార్మికులకు ఎంతో మేలు కల్పిస్తున్నట్లు భ్రమలు కల్పిస్తూ ఉంటాడు.

ప్రస్తుతం ఇ.పి.ఎఫ్ వర్తింపుకు, నెల వేతనం 15,000 రూపాయలుగా వున్న ఆంక్షను ఎత్తివేసి, నెల వేతనం 25,000 వరకూ వుండేట్లు చేస్తామనీ, యిందువలన మరింతమందికి ఇ.పి.ఎఫ్ ప్రయోజనం వర్తిస్తుందనీ, అదేవిధంగా ప్రస్తుతం యీ చట్టం 20 మందిపైగా కార్మికులున్న సంస్థకే వర్తించే విధంగా వున్నదనీ, దాన్ని 10 మందిపైగా కార్మికులున్న సంస్థలకు వర్తించే విధంగా చట్టసవరణ జరుపుతామనీ, యిందు వలన నియతరంగంలోని మరో 60 లక్షలమందికి ప్రయోజనం కలుగుతుందనీ యిటీవల ఆయన ప్రకటనలు గుప్పించాడు.

వీటి అంతరార్థం, యీ ప్రయోజనాన్ని విస్తృత పరచాలన్న పరమోద్దేశంతోకాక, కాంట్రిబ్యూషన్ల రూపంలో మరింతమంది నుండి, మరిన్ని వేలకోట్ల రూపాయలను ఇ.పి.ఎఫ్‌కు నిధిగా సమకూర్చి, ఆ మొత్తాన్ని మరింత ప్రయోజనకరంగా మదుపు చేయటం అన్న వంకతో, జూదపు స్టాక్‌మార్కెట్లకు మళ్ళించి, ఆ మొత్తాలను ప్రైవేటు సంస్థలు వినియోగించుకోవటానికి అందుబాటులోకి తెచ్చిపెట్టడమన్నదే పరమార్ధంగా గుర్తించాలి. ఏ కార్మికులైతే దుర్భర పరిస్థితుల్లోకి నెట్టివేయబడ్డారో, అటువంటి కార్మికుల సంపాదనల నుండి ప్రోగుచేసిన (భవిష్యనిధి పేరుతో) చందాలే, అధికాధిక మొత్తాలుగా మేటలు వేస్తున్న అనుభవా న్నుండి, ఆ మొత్తాలను ప్రభుత్వాలు తమ విధానాల అవసరాల అమలు కోసం వాడుకోవటం అన్నది – ప్రస్తుతం పాలకులు అవలంబిస్తున్న విధానంగా వుంది. అందులో భాగమే, బండారు దత్తాత్రేయగారి బడాయి ప్రకటనలు.

ఈ మధ్యకాలంలో బెంగుళూరు, తిరుపూర్, విశాఖ బ్రాండిక్స్‌లలో దుస్తుల – టెక్స్‌టయిల్స్ పరిశ్రమలో పనిచేసే మహిళా కార్మికులు, తమ ఇ.పి.ఎఫ్. మొత్తాన్ని ఉపసంహరించుకోవటంపై వున్న ఆంక్షలకు వ్యతిరేకంగా భారీ ఎత్తున పోరాటాన్ని సలిపిన విషయం ఎరిగున్నదే. ఈ సందర్భంలో అటువంటి ఆంక్షలను రద్దుచేయటానికి బదులు, కేంద్ర ప్రభుత్వం టెక్స్‌టైల్సురంగంలో ఇ.పి.ఎఫ్. చట్టాన్ని అమలుజరపటమన్నది యజమానులకు ఐచ్ఛికంగా సవరించింది. ఆ రకంగా యజమానుల నెత్తిన పాలు బోసింది. ఇందువలన యజమానులకు అసలు యీ చట్టం ఐచ్ఛికంగా అమలుజరపకుండా వుండటానికి అవకాశం కల్పించి, ఇ.పి.ఎఫ్‌లో యజమానులు తమ తరపు వాటా కాంట్రిబ్యూషన్ కట్టాల్సిన అవసరం లేకుండా తప్పించింది. ఫలితంగా యిటువంటి పరోక్ష చట్ట సవరణల వల్ల నష్టపోయింది, ఆ రంగంలో పనిచేసే లక్షలాదిమంది కార్మికులే.

ఇదేవిధంగా ఏప్రియల్ 13న బండారు దత్తాత్రేయగారి నిర్వహణలో వున్న ఇ.పి.ఎఫ్. ట్రస్టీల బోర్డు 2015–16 సంవత్సరానికిగాను, ఇ.పి.ఎఫ్. మొత్తాలపై చెల్లించే వడ్డీని 8.8% నుండి 8.65%నికి తగ్గిస్తూ తీర్మానం చేసింది. ఈ తగ్గించిన వడ్డీ శాతాన్నైనా ఆర్థికమంత్రిత్వశాఖ అంగీకరిస్తుందా? లేక ఇంకా ఆ వడ్డీరేటును తగ్గించమంటుందా? అని పాత్రికేయులు ప్రశ్నిస్తే, ఆయన ఎంతో ఘనంగా తాను ఆర్థికమంత్రితో మాట్లాడి యింక తగ్గించకుండా ప్రయత్నిస్తానన్నాడు.

ఒకవైపు ఇ.పి.ఎఫ్ ప్రయోజనాలను కుదించి వేస్తూనే, మరోవైపు యీ చట్టవర్తింపు పరిధిని విస్తృత పరుస్తాననే కార్మికశాఖా సహాయమంత్రి ప్రకటనలలోని అంతరార్థం–ఏరకంగాచూసినా, కార్మికుల ప్రయోజనాలను తగ్గించే పాలకుల వైఖరిగా అర్థం కావటల్లేదా?

ఇవన్నీ ఒక ఎత్తైతే యిప్పుడు కార్మికశాఖామంత్రి బండారు దత్తాత్రేయగారు మరో కొత్తపాటను మొదలెట్టారు. యు.పి.తో సహా 5 రాష్ట్రాల్లోనూ ఎన్నికల ఫలితాలు వెలువడిన వెంటనే ఆయన యీ పాటను ఎత్తుకున్నారు. “ఇటీవల 5 రాష్ట్రాల్లో ఎన్నికలు ముగిసిన అనంతరం కేంద్ర ప్రభుత్వం కార్మిక సంస్కరణలను మరింత తీవ్రంగా ముందుకు తోస్తుంది” “రాష్ట్ర ఎన్నికల ఫలితాల అనంతరం, అన్ని రాజకీయ పార్టీలూ అభివృద్ధిని, కార్మిక సంస్కరణలతోసహా బలపర్చాలి!” అని డిమాండు చేస్తూ, పని ప్రదేశాలలో – పని సమయాల్లో భద్రత మరియు ఆరోగ్యం అన్న విషయంపై ఏర్పాటు చేసిన ఒక అంతర్జాతీయ కాన్ఫరెన్సు సందర్భంగా ప్రకటించారు.

“రాజకీయ క్రీడను ఆడేదానికన్నా, యిందుకు ప్రాధాన్యతను యివ్వాలి. మా ప్రభుత్వం కార్మిక సంస్కరణలకు అత్యంత ప్రాధాన్యతనిచ్చింది. ఉద్యోగాల సృష్టికి, ఉద్యోగుల భద్రతకు, భద్రతతో కూడుకొన్న పని పరిస్థితుల కల్పనకూ ప్రాధాన్యం యిస్తోంది. ఇదే విధానాన్ని మరింత బలంతో ముందుకు తీసుకు వెళ్తుంది” అంటూ యీ సందర్భంగా ఆయన బడాయిగా ప్రకటించారు.

రోజురోజుకూ తీవ్రంగా పెరిగిపోతున్న పని ప్రదేశాల్లో ప్రమాదాలు, ఆ ప్రమాదాల్లో అనూహ్యమైన రీతిలో పెరిగిపోతున్న కార్మికుల మరణాలు, రోజు – రోజుకూ అధ్వాన్నమవుతున్న కార్మికుల జీవన, పని పరిస్థితుల నేపథ్యంలో కేంద్ర కార్మికశాఖ సహాయ మంత్రిగారు చేసిన యీ బడాయి పూరితమైన ప్రకటన ఎంతటి అబద్ధమయినదో, బూటకమైనదో అర్థం చేసుకోవటం కష్టమేమీ కాదు.

మరోవైపున బడా పారిశ్రామికవేత్తలకు అనుబంధంగా వున్న మీడియా కూడా, “ఇప్పుడు జరపవలసింది మరో యుద్ధం : అదే కార్మిక సంస్కరణలు”, “కేంద్ర ప్రభుత్వం, కార్మిక చట్టాల నిబంధనలను మరింత సులభతరం చేయాలి – అంటే కార్మిక చట్టాలను సంస్కరించాలి!” అంటూ కేంద్ర ప్రభుత్వంపై ఒత్తిడి తెస్తోంది. ఇదే ప్రజాభిప్రాయం అన్నట్టుగా ఆ మీడియా వ్యవహరిస్తోంది.

“ఇప్పటివరకూ కార్మిక చట్ట సంస్కరణలను చట్టబద్ధం చేయటానికి అవసరమైన సీట్లు (మెజారిటీ) మాకు లేవు. ఇప్పటి ఎన్నికల ఫలితాలతో రాజ్యసభలో మా సీట్లు పెరిగాయి. కనుక యిప్పుడు కార్మిక సంస్కరణలను “ముందుకు తీసుకువెడతాం.” అంటూ ఆయన ప్రకటించారు.

ఇప్పటికే వివిధ రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు, కార్మిక చట్టాలకు వివిధ సవరణలను చేపట్టాయి. ఇవన్నీ కార్మిక సంస్కరణల్లో భాగంగానే జరిగాయి. అయితే సవరణలు ఎవరి ప్రయోజనాలను పెంపొందించాయి, ఎవరి ప్రయోజనాలకు హాని కల్గించాయి అన్నదే ప్రశ్న.

రాజస్థాన్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం “పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం – 1947”కు సవరణ చేసింది. ఈ సవరణల వలన యజమానులు ఉద్యోగులను నియమించుకోవటం, తొలగించటం అన్న విధానంపై గల నిబంధనలు సడలించబడ్డాయి. కార్మికులు సంఘాలు ఏర్పాటు చేసుకొనే అవకాశం మరింత కఠినతరం చేయబడింది. ఈ చట్ట సవరణ దేశాధ్యక్షుడి ఆమోదం కోసం ఎదురు చూస్తోంది. అదేవిధంగా యీ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం “ఫ్యాక్టరీ చట్టం – 1948”కి సవరణ చేబట్టింది. ఇప్పటివరకూ 20 మంది కార్మికులున్న ఫ్యాక్టరీలకు యీ చట్టం వర్తించేది. ప్రస్తుత సవరణ ద్వారా, యీ చట్టపు వర్తింపు 40 మంది కార్మికులున్న సంస్థలకే వుండేటట్టు సడలింపబడింది. ఈ చట్ట సవరణకు దేశాధ్యక్షుని ఆమోదముద్ర లభించింది. ఈ రాష్ట్రం “కాంట్రాక్టు లేబరు చట్టం – 1970”ని కూడా సవరించింది. ఇందువలన పరిశ్రమలు యిప్పుడు టెంపరరీ కార్మికులను, కాంట్రాక్టు లేబరు చట్టం యొక్క ప్రయోజనాలను అందించనవసరం లేకుండానే నియమించుకోవచ్చును. యీ చట్టసవరణకు దేశాధ్యక్షుని ఆమోదముద్ర లభించింది.

గుజరాత్ రాష్ట్రం “కార్మిక చట్టం (గుజరాత్ సవరణ బిల్లు 2015)” అనే చట్ట సవరణను చేసింది. ఈ సవరణ ప్రకారం వివాద సందర్భంలో కార్మికులకూ – యాజమాన్యాలకూ రాజీ కుదిర్చే యంత్రాంగాన్ని ప్రవేశపెట్టింది. ప్రజా ప్రయోజన సర్వీసులలో కార్మికుల సమ్మెలను నిషేధించేందుకు వీలు కల్పించింది. ఇందుకు దేశాధ్యక్షుని ఆమోదం లభించింది.

మధ్యప్రదేశ్ రాష్ట్రం “మధ్యప్రదేశ్ కార్మికచట్టాల (సవరణ చట్టం) 2015” అనే కార్మికచట్ట సవరణ చేబట్టింది. ఈ సవరణలు కార్మికులను రిట్రెంచ్ చేసే విధానాన్ని సులభతరం చేశాయి. రాత్రివేళ షిఫ్టుల్లో మహిళల చేత పనిచేయించుకొనేందుకు అనుమతి నిచ్చాయి. ఇందుకు దేశాధ్యక్షుని ఆమోదముద్ర లభించింది.

మహారాష్ట్ర “కాంట్రాక్టు లేబరు (నియంత్రణ మరియు రద్దు) చట్టం – 1970” అనే చట్టసవరణను చేపట్టింది. ఈ సవరణ ద్వారా, యీ చట్టం వర్తింపు ప్రస్తుతం వున్న 20 మంది ఉద్యోగుల సంస్థలకు బదులు, 50 మంది వున్న సంస్థలకే వర్తించే విధంగా నిబంధనల సడలింపు జరిగింది. అదేవిధంగా ఫ్యాక్టరీ చట్టం 1948కి సవరణలు తేబడ్డాయి. ఇందువలన యీ చట్టం వర్తించే యూనిట్ల సంఖ్య తగ్గింపబడింది.

కర్నాటక రాష్ట్రం “షాప్స్ అండ్ ఎస్టాబ్లిష్‌మెంట్ల చట్టాన్ని” ఫ్యాక్టరీ చట్టాన్ని సవరించి, అర్ధరాత్రి పూట షిఫ్టుల్లో మహిళలను పనిచేయించుకోవటానికి వీలు కల్పించింది.

అయితే కార్మిక చట్టాలను సవరించాల్సిన బాధ్యత కేంద్ర ప్రభుత్వానిదనీ, రాష్ట్రాల్లో కార్మికచట్ట సవరణలు జరిగినా అవి సమగ్రంగా, యాజమాన్యాల ఆకాంక్షల మేరకు జరగలేదనీ, అందువలన యిపుడు మరింత తీవ్రంగా కార్మిక సంస్కరణలకు కేంద్ర ప్రభుత్వం కృషి చేయాలనీ పెట్టుబడిదారీ యాజమాన్యాలు డిమాండు చేస్తున్నాయి.

ఎన్నికల ఫలితాల అనంతరం ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం, అప్పుడే కార్మికచట్ట సవరణల ప్రక్రియ పునరుద్ధరణకు శ్రీకారం చుట్టింది. బడ్జెటు సెషన్ రెండవ భాగంలో కార్మిక చట్టాల సవరణ బిల్లులను ప్రవేశపెట్టడానికి రంగం సిద్ధం చేసింది. పారిశ్రామిక సంబంధాల కోడ్ బిల్లు – 2016, వేతనాల కోడ్ బిల్లు – 2016 పేరిట తన కార్మిక చట్ట సంస్కరణలను” చేబడుతుంది. ఇందువలన కార్మికులను సులభంగా నియమించుకోవటం, తొలగించటం యాజమాన్యాలకు కుదురుతుంది. 300 మంది ఉద్యోగుల వరకూ పని నుండి తొలగించటానికి (అత్యవసర పరిస్థితుల్లో) ప్రభుత్వపు ఆమోదం అవసరం వుండదు అన్నది ప్రతిపాదన. వేతన కోడ్‌లో, అన్ని వేతన సంబంధమైన చట్టాలూ, ఒకే చట్టంగా ఏకీకృతం చేయబడతాయి. ఇ.పి.ఎఫ్, ఇ.ఎస్.ఐ. చట్టాలు కూడా యిందులోకే కుదింపబడతాయి.

ప్రస్తుతం వున్న చట్టాలను అమలు చేయటానికి అయ్యే ఖర్చు చాలా ఎక్కువగా వుందట. అందువలన యీ చట్టాలను కేంద్రం సమగ్రంగా సవరించాలన్నది బడా పెట్టుబడిదారీ వర్గాల డిమాండు.

'మేకిన్ ఇండియా' కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించినపుడు, ప్రధాని నరేంద్రమోడీనే, రాష్ట్రాలు చేపట్టిన అతుకుల బొంత కార్మిక చట్టాల సవరణల వలన బహుళ ప్రయోజనం వుండదు అని అంగీకరించారట! ఇప్పటికే 'నీతి ఆయోగ్' –తాను 5 ప్రధానమైన కార్మిక చట్టాలను హేతుబద్ధమైన కార్మిక చట్టాలుగా మలచటానికి పనిని మొదలు పెట్టిందట. అందువలన అవశ్యం యీ చట్టసవరణలను పార్లమెంటు ఆమోదించాలన్నది బడా పెట్టుబడిదారీవర్గాల డిమాండు.

ఈ నేపథ్యంలో బండారు దత్తాత్రేయ ప్రకటనల యొక్క లక్ష్యం సుస్పష్టంగానే వుంది.

ఆయన ప్రకారం యిప్పటికే కేంద్ర ఆర్థికశాఖా మంత్రి అరుణ్‌జైట్లీ నాయకత్వాన కేంద్రమంత్రుల పేనల్ యొక్క సమావేశం జరిగి అందులో లేబర్ కోడ్ యొక్క అంతిమ నిర్ణయం చేయబడుతుంది. ఇది పారిశ్రామిక సంబంధాలను – కార్మికులను రిట్రెంచ్ చేయటానికి – వీలుగా సులభతరం చేస్తుందట!

అదేరకంగా వేతనాల కోడ్ జాతీయ కనీసవేతనాన్ని అందరూ ఒకేవిధంగా అమలుజరిపేటట్టు చేస్తుందట! రిట్రెంచ్ చేయబడ్డ కార్మికులకు నైపుణ్యాలను పెంపొందించే చర్యలను కంపెనీలు చేబట్టేట్టు చేస్తుందట!

ఇదీ యిప్పుడు ఎన్.డి.ఏ. ప్రభుత్వం సత్వరం తీవ్రంగా చేపట్టే కార్మిక సంస్కరణల యొక్క ఏకైక లక్ష్యం. అంటే కార్మికులపై, వారి సంఘటిత హక్కుపై, వారి ఉద్యోగ భద్రతపై, వారి వేతన, తదితర సౌకర్యాలు పొందే హక్కుపై, వారికి గల సమ్మెచేసే హక్కుపై మరిన్ని ఆంక్షలను, ప్రతిబంధకాలనూ కల్పించటమన్నదే. అంటే పెట్టుబడిదారీ యజమాన్యాల ప్రయోజనాలకు దాసులుగా, కార్మికులను బందీలు చేయటమే – యీ కార్మిక సంస్కరణలు, కార్మిక చట్ట సంస్కరణలు అన్నవాటి యొక్క లక్ష్యం, పరమార్థమూ అన్నమాట!

ఈ కార్మిక వ్యతిరేక, పెట్టుబడి అనుకూల సంస్కరణల స్వభావాన్ని కార్మిక లోకం అర్థం చేసుకుని, యిందుకు వ్యతిరేకంగా సంఘటితపడి, పోరాటపథంలో పయనించటమే కార్మికుల యొక్క, కార్మికవర్గం యొక్క తక్షణ, అవశ్య కర్తవ్యమవుతుంది.

ooooo